

dragende bevilget og faae en Postexpedition i Ny, da jeg virkelig ikke kan indse, at det, der er anført om Laven, kan have nogenjomhelst Betydning. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale denne Sag, som jeg har tilladt mig udførlig at begrunde, fordi det er en Sag, der har den allerstørste Betydning for os ude paa Landet, at hvor der er nogenjomhelst virkelig Grund til det, skal Posten ogsaa blive tilgjængelig for os gennem Postexpeditioner, saavel som for dem i Byerne. Vi kunne jo ikke forlange saadanne Forhold, som i Byerne, men noget Hensyn kan der tages og er der ogsaa blevet taget, og i dette Tilfælde kan det gøres uden at gaa Noget for nær og uden at lave en Regel, som ikke kan overholdes, og som vil skabe i andre Tilfælde. Det fjerde Andragende er Andragendet under Nr. 74 fra 20 Fiskere i Fiskerleiet Brunshus ved Åsens om rentefrit Laan af Statskassen. De have indivet Andragende i 1881 og 1886 til Indenrigsministeren om Anlæg af en Kanal; det vil ses, at den skal gaa gennem den ca. 250 Alen brede Landtange mellem Algernæs og Fastlandet. Nu oplyses det, at ikke alene Fiskerne, men ogsaa Landmændene ville have ikke liden Væltelse deraf, idet deres Transport vil blive lettere og bedre, naar denne Landtange bliver gennemgravet. Det, disse Andragere ønske, er ikke just nogen Gave, men kun et rentefrit Laan paa 2000 Kr., som de ville afbetale i 20 Aar. Nu har Finantsudvalget ment, at vi vide nok her i Rigsdagen, hvad rente- og afdragsfrit Laan betyder, det betyder jo en Gave (Hage: Hør). Ja det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds siger hør, men det er jo ikke saaledes her, at det skal være baade rente- og afdragsfrit, thi saa vilde det jo være en Gave, og det vilde jeg finde, var altfor meget at forlange, at vi skulde gøre det, selv om vi vare sikre paa, at det ikke kunde skabe andre Vanskeligheder siden. Men her forlange de jo blot at faae et Laan af Statskassen rentefrit, men som de ere villige til at afbetale. Naar vi nu udlaaene saa mange Penge baade til den ene og den anden Anstalt — jeg skal ikke nævne nogen — forekommer det Udvalget, at dette Laan, som jo saa bliver afdraget, saa at Staten faar sine Penge igjen, nok kunde have en saadan Betydning, at, hvis Ministeren ellers finder det Projekt praktisk, saa at det kan gennemføres og blive til Nytte i Vængden, saa vil Udvalget tillade sig at anbefale denne Sag til Ministeren. Endnu er der kun eet Andragende tilbage, som er henvist til Indenrigsministeren. Det er

Andragendet fra Skolelærer B. Frederiksen i Gistrup om en Reiseunderstøttelse. Det er et Andragende, der jo i en vis Maade ganske ligner det Andragende, som den ærede Minister har stillet sig velvillig til, som vi havde i første Afdeling, nemlig det fra Mads Johansen i Sødring, som med Hensyn til Handel med Havesager vil faae Understøttelse fra Indenrigsministeren. Denne Mand her har særlig kastet sig over Opelstning af Frugtbuske. Det er en Mand, der sidder i et af disse usle smaa Skoleembeder, som man ofte maa undre sig over, at man kan leve med Familie i. Han har 700 Kr. i Løn om Aaret, og han har virket 12—13 Aar til Havedrugets Fremme, holdt Foredrag i Vendskysel og allerede været paa Reise i England — hvorledes han har faaet Pengene, oplyses ikke. Han har de bedste Anbefalinger, blandt Andet navnlig fra Formanden for den jydste Fællesforening af Landbosforeninger, der jo er Medlem af dette Thing, og fra flere Mænd, saa at man maa antage, at han virkelig er en Mand, som er stiftet til det Hverv, som han mener at kunne udføre til fælles Bedste, hvis han kan komme ned til Mähren og Thüringen og undersøge Forholde der. Jeg kan i Særdeleshed forstaa, at Vendskyselboerne have særlig Interesse i dette Forhold; thi med deres daarlige Læforhold og deres Jordbund kunne de naturligvis ikke gennemføre den Havedyrkning, som de kunne paa Verne og i Østjylland. Jeg antager, at den Side af Havedyrkningen, som denne Mand kaster sig over, har særlig Interesse for den vestlige og nordlige Del af Sjælland, thi det er ikke saa godt, hvor Vinden er saa skarp som i Vendskysel, at have den samme Havedyrkning som paa Verne. Udvalget har derfor ment at burde henvide dette Forhold til Ministerens Undersøgelse, og hvis han saa ved nærmere Undersøgelse finder, at det er en nyttig Gjerning for Samfundet, og at denne Mand, som jeg antager, er en paalidelig og dygtig Mand, som er særlig stiftet til at gøre Noget i denne Retning, saa vil han jo nok i sin Tid forlange en Bevilling til ham. Foreløbig have vi ikke troet at burde gaa videre end at henvide Sagen til Undersøgelse; for at Ministeren nærmere kan sætte sig ind i denne Mand's Forhold. Med disse Ord skal jeg anbefale disse Andragender.

Dusen: Jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag til Nr. 69 i den foreliggende Betænkning. Det er et Andragende fra Handelsforeningen i Fredericia, som ogsaa var indsendt i Fjor, som da blev